

Framboos

De teelt van frambozen had vroeger een behoorlijke omvang. De frambozen werden voornamelijk geteeld voor de produktie van jams. Tegenwoordig importeren de conservenfabrieken de frambozen vooral uit Oost-Europa. In Nederland worden frambozen thans bijna uitsluitend voor de verse consumptie geteeld. Het areaal is gering, al vindt er wel een uitbreiding plaats van de teelt van frambozen onder plastic. Frambozen dragen gewoonlijk vruchten aan tweejarige scheuten die in het vorige jaar gegroeid zijn.

Bloembouw

Bijna alle in Europa geteelde rode frambozenrassen zijn afkomstig van de soort *Rubus idaeus*. Deze soort wordt gekenmerkt door kleine, witte bloemen in trossen. De kroonbladen zijn ongeveer even groot als de kelkbladen. De bloembodem van de framboos lijkt op die van aardbeien, in de vele vruchtbeginsels zitten echter twee zaadknoppen. De meeldraden zitten in een krans rondom de bloembodem. Zodra de bloemen zich openen zal als eerste de buitenste krans meeldraden rijpen. Vervolgens groeien de stijlen verder uit en de stempels rijpen gelijktijdig met de middelste rijen meeldraden. De bloei begint meestal eind mei. De nectar wordt afgescheiden aan de rand van de bloembodem en bevat 21-30 % suiker.

Bestuiving

De meeste belangrijke frambozenrassen zijn in hoge mate zelffertil. Het is dus niet nodig meerdere rassen door elkaar aan te planten voor een goede bestuiving

en vruchtzetting. Uit diverse bestuivingsproeven met vliegkooien is gebleken dat bijen een positieve invloed hebben op de bestuiving en vruchtzetting van frambozen. Voor een goede bestuiving zijn meerdere bloembezoeken nodig. Het stuifmeel van frambozen kan ook door de wind worden overgebracht en door direct contact van de meeldraden met de stempels. Dit is alleen mogelijk tussen de binnenste krans van meeldraden en de stempels. Wanneer de binnenste krans meeldraden rijpt en er is nog geen stuifmeel-dracht geweest, dan kan alsnog bestuiving met eigen stuifmeel plaatsvinden.

De bloemen van frambozen leveren veel nectar en stuifmeel en zijn dan ook zeer aantrekkelijk voor bijen en andere bestuivende insecten. Voor de produktie van nectar moeten de frambozenplanten wel over voldoende vocht kunnen beschikken. Dit is vooral ook een belangrijk aandachtspunt bij de teelt van frambozen in plastic tunnels. Tijdens de bloei dus veel water geven. Voor bestuiving van frambozen in een buitenteelt zijn twee goede volken per ha voldoende voor een goed bloembezoek en bestuiving. Bij een teelt onder plastic tunnels ontstaan aan de groene vruchten soms grote nectardruppels. Deze druppels nectar kunnen blijven zitten tot de vruchten rijp zijn waardoor de frambozen erg plakkerig zijn. In deze situatie is het aan te bevelen bijenvolken met minimaal tien ramen bezet met bijen in de tunnels te plaatsen. Door een lege honingkamer op deze grote bijenvolken te plaatsen worden de bijen gestimuleerd om de nectardruppels te verzamelen.

